

- 9) w § 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zarządzenie wojewody o ustanowieniu obwodów rybackich powinno wymieniać nazwę obwodu, określać granicę i numer obwodu.”,
- 10) w § 21 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Obręby hodowlane powinny być ustanawiane poza szlakiem żeglownym.”,
- 11) § 24 otrzymuje brzmienie:
„§ 24. 1. Sprzęt pływający służący do połowu ryb, z wyjątkiem statków żeglugi śródlądowej rejestrowanych na podstawie odrębnych przepisów, powinien być oznaczony na obu burtach numerem rejestracyjnym. Numer rejestracyjny powinien mieć nie mniej niż 10 cm wysokości i 1 cm szerokości i być sporządzony w sposób trwały i widoczny.
2. Numer rejestracyjny, o którym mowa w ust. 1, składa się z liczby właściwej dla nazwy danego województwa, myślnika, czterocyfrowej liczby od 0001 do 9999 odpowiadającej kolejnemu numerowi wpisu do rejestru oraz symbolu składającego się z dwóch liter.
3. Pierwszą literą symbolu, o którym mowa w ust. 2, jest litera „R”, oznaczająca uprawnionego do rybactwa, lub litera „A”, jeżeli sprzęt pływający służy do amatorskiego połowu ryb. Drugą literą symbolu jest ustalana przez wojewodę i oznacza organ dokonujący rejestracji.”,

- 12) § 25 otrzymuje brzmienie:
„§ 25. 1. Rejestracji sprzętu pływającego służącego do połowu ryb, o którym mowa w § 24, dokonuje kierownik urzędu rejonowego, właściwy dla miejsca zamieszkania lub siedziby posiadacza tego sprzętu.
2. Rejestr sprzętu pływającego służącego do połowu ryb powinien zawierać kolejny numer, nazwisko, imię i stały adres zamieszkania posiadacza lub nazwę uprawnionego do rybactwa oraz datę wpisu.
3. Rejestr sprzętu pływającego, o którym mowa w ust. 2, prowadzi się oddzielnie dla sprzętu użytkowanego przez uprawnionych do rybactwa oraz służącego do amatorskiego połowu ryb.
4. Rejestracja sprzętu pływającego, o którym mowa w § 24, następuje na wniosek jego posiadacza; w zaświadczeniu o rejestracji określa się numer rejestracyjny.”

§ 2. Rejestracja i oznakowanie sprzętu pływającego służącego do połowu ryb, dokonane do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zachowują ważność do dnia 31 grudnia 1991 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej: *A. Tański*

385

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 20 września 1991 r.

w sprawie opłat za uprawnienia przewozowe oraz opłat drogowych w międzynarodowym transporcie drogowym.

Na podstawie art. 15 ust. 2 i art. 16 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o warunkach wykonywania międzynarodowego transportu drogowego (Dz. U. Nr 75, poz. 332) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość opłat:

- 1) za udzielenie krajowemu podmiotowi gospodarczemu:
- koncesji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego,
  - zezwoleń zagranicznych na przewozy jednorazowe,
  - zezwoleń zagranicznych okresowych na przewozy wielokrotne,
- 2) drogowych za przejazdy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdami samochodowymi zarejestrowanymi za granicą, wykonywane przez zagraniczne podmioty gospodarcze.
- § 2. Za udzielenie koncesji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego pobiera się od każdego pojazdu określonego koncesją następujące opłaty:
- od autobusu:
    - o liczbie miejsc siedzących do 30 włącznie — 125 mln zł,
    - o liczbie miejsc siedzących powyżej 30 — 75 mln zł,
  - od ciężarowego pojazdu samochodowego lub zespołu pojazdów:
    - o masie całkowitej do 20 t włącznie — 75 mln zł,
    - o masie całkowitej powyżej 20 t — 40 mln zł,
  - od ciągnika siodłowego lub balastowego — 40 mln zł.
- § 3. 1. Za udzielenie zezwolenia zagranicznego na przewóz jednorazowy pobiera się następujące opłaty:
- od autobusu 500 tys. zł,
  - od ciężarowego pojazdu samochodowego lub zespołu pojazdów 1 200 tys. zł,
  - od ciągnika balastowego i przyczepy (naczepy) niskopodwoziowej — od każdej zaczętej tony masy całkowitej zespołu pojazdów 50 tys. zł,

- 4) od pojazdu samochodowego nie przeznaczanego do przewozu osób lub ładunków — od każdej zaczętej tony masy całkowitej 100 tys. zł.

2. Od podmiotów, które wykonują międzynarodowe przewozy drogowe dla własnych potrzeb i nie posiadają koncesji, pobiera się opłaty, o których mowa w ust. 1, podwyższone o 50%.

§ 4. Za udzielenie zagranicznego zezwolenia okresowego na przewozy wielokrotne pobiera się opłatę równą połowie iloczynu liczby jazd zadeklarowanych przez przewoźnika i opłaty za zezwolenie jednorazowe, o której mowa w § 3 pkt 2, jednak nie mniej niż 50 mln zł za okres jednego roku.

§ 5. 1. Zagraniczne podmioty gospodarcze wykonujące międzynarodowy przewóz drogowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdami zarejestrowanymi za granicą uiszczają opłaty drogowe za przejazd tych pojazdów po drogach publicznych w czasie każdego jednorazowego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w następującej wysokości:

- 1) od autobusu łącznie z przyczepą:
  - a) o liczbie miejsc siedzących do 30 włącznie 300 tys. zł,
  - b) o liczbie miejsc siedzących powyżej 30 500 tys. zł,
- 2) od ciężarowego pojazdu samochodowego łącznie z przyczepą lub naczepą:
  - a) o ładowności do 10 t włącznie 800 tys. zł,
  - b) o ładowności powyżej 10 t do 24 t włącznie 1,3 mln zł,
  - c) o ładowności powyżej 24 t 2,0 mln zł.

2. Opłaty określone w ust. 1 pkt 2 pobiera się również w przypadku, gdy przyczepa (naczepa) jest zarejestrowana w państwie innym niż państwo rejestracji pojazdu samochodowego.

§ 6. 1. W przypadku gdy przewóz wykonywany jest pojazdem samochodowym, którego wymiary z ładunkiem lub bez ładunku albo nacisk osi lub ciężar przekraczają dopuszczalne normy, określone w przepisach o ruchu drogowym, opłaty ustalone zgodnie z § 5 podwyższa się o kwotę:

- 1) za każdy rozpoczęty metr długości pojazdu ponad dopuszczalną długość 300 tys. zł,
- 2) za każde przekroczenie o 10 cm wysokości pojazdu:
  - a) do 4,5 m włącznie 400 tys. zł,
  - b) ponad 4,5 m 800 tys. zł,
- 3) za przekroczenie szerokości pojazdu:
  - a) do 3,2 m włącznie 400 tys. zł,
  - b) ponad 3,2 m do 4,5 m włącznie 900 tys. zł,
  - c) ponad 4,5 m 1 800 tys. zł,
- 4) za przekroczenie dopuszczalnego nacisku osi pojazdu:
  - a) do 20% włącznie 1,3 mln zł,
  - b) ponad 20% do 50% włącznie 2,6 mln zł,
  - c) ponad 50% 5,2 mln zł;

w przypadku przekroczenia nacisku kilku osi pojazdu opłatę pobiera się od największego przekroczenia,
- 5) za przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej:
  - a) pojazdu pojedynczego do 5 t włącznie, pojazdu członowego i zespołu pojazdów składającego się z pojazdu silnikowego i przyczepy — do 10 t 650 tys. zł,
  - b) pojazdu pojedynczego ponad 5 t do 10 t włącznie, pojazdu członowego, zespołu pojazdów składającego się z pojazdu silnikowego i przyczepy powyżej 10 t do 24 t włącznie 1,3 mln zł,
  - c) pojazdu pojedynczego powyżej 10 t, pojazdu członowego, zespołu pojazdów składającego się z pojazdu silnikowego i przyczepy:
    - powyżej 24 t do 40 t włącznie 2,6 mln zł,
    - powyżej 40 t 5,2 mln zł.

2. W przypadku jednoczesnego przekroczenia więcej niż jednego parametru, opłatę pobiera się za każde przekroczenie.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 27 września 1991 r.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej: w.z. *S. Rybak*

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, telex 825944 WW, telefaks 428222 i 22-428222.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.